

JÉKELY ZOLTÁN:

Régi kezek idézése

Visegrád kövei közt

Rég elporladt inas kezek,
kik nagy köveket vésztetek,
sziklába utat ástatok,
ő, hogy-hogy el nem vástatok?

Maradt-e bennetek erő,
cirógató, dédelgető,
ha szerszámot letettetek,
s várt otthon asszony és gyerek.

Maradt-e gyöngéd mozdulat
megáldani az álmukat,
vagy szegni kint-vigasztalón
új kenyeret az asztalon?

Gigászi művekben itt
könnyes szemem gyönyörködik,
s tán titeket formáz amott
a százesztendő somfabog

...Kezemet nézem: mily erős!
Munkátok néki ismerős.
Örökségül ezt hagyta rám
jó kőfaragó dédapám.

ANNA MARGIT: EMLÉKEZÉS

SIMA MIHÁLY:

Menyasszonytánc

Es újra a meggyvirág-réjék,
orgona-kurjantások,
a vadmályva-kiértők, bodza-dobok,
sziromharang-zengések újra!

Öltözik a menyasszony
aranycipők, keklő citerahúrok között.
Eteri fák, üveghang-fürtű akácok alatt
ejhaj, eladó a menyasszony!

Táncol...
Lilomillattal magához láncol

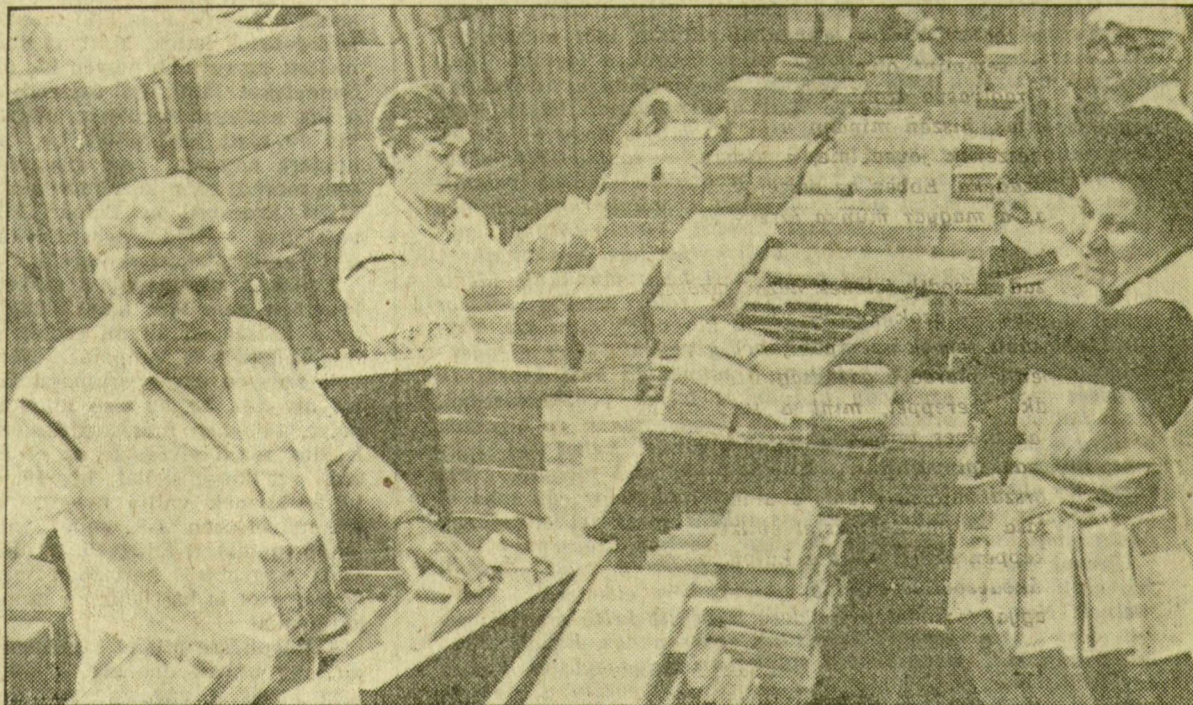
Ez a menyasszony a legfehérebb
vesztély, a legszebb lilommámor,
a legédesebb szerelemméreg.

Remeg a lakodalmi sátor.
Halálos bódulatban
milliárd halhatatlant
forgat, lobogtat, rikát az élet

— el kell hinni az öröklétet!

Milliók a városnak

Társadalmi munkák
eredményei

Schmidt Andrea felvétele

Foglalkoztató mozgássérülteknek — szintén társadalmi munka eredményeként

Megszóktunk egy bizonyos városi komfortot, amelynek színvonaláról a közösség nagy többsége nem szeretne lemondani. Elegendő közpénz pedig nincs a fejlesztésre, így marad a társadalmi összefogás, aminek hallatán sokunkat elfog az idegesség, hiszen egyre többen tartják a családi költségvetést jelentős túlmunkával egyensúlyban. Am ha a városközösség nem segít magán, akkor előbb vagy utóbb otthonunk környéke annyira leromlik, amit a civilizált ember nem fogadhat el. Nem lehet csodálkozni azon, hogy egy-egy városrész lakói olyan dolgokat produkálnak, amely tettek bizonyítják, lehet és kell az összefogásra számítani. Szerencsére nagyon sokan úgy gondolkodnak: „ha mi nem tesszük, akkor úgysem csinálja meg senki”.

Szegeden a társadalmi munka értéke évről évre emelkedik. Tavaly 122 millió, azelőtt pedig 113 millió forint volt az eredménye. Egy lakosra vetítve, forintban kifejezve 637, illetve 670 a végzett munka értéke. Tehát az egyéni gondok közepette sem tört meg a hagyomány ereje. Az elmúlt hetekben több tanácsstagi beszélgetésem volt, ahol a helybeliek számos ötlettel rukoltak ki, nevezetesen: miként tudnák esztétikusabbá, kényelmesebbé tenni lakóhelyük környezetét, az utcákat, tereket. Ez a nemes szándék elsősorban azokra a vidékekre jellemző, ahol a lakások, házak magántulajdonban vannak.

A tulajdonosi szemlélet kisu-gárzik a négy fal, a saját porta mögöl a közterületre is. Régi nóta: hasonlítsuk össze a lépcső-

Ha valamikor igaz volt, akkor most telitalálat, hogy a városfejlesztő társadalmi munka a fejlesztés kiegészítő forrása. Sajnos az évek múlásával egyenes arányban apad Szegeden is a parkok, terek rendbe hozására fordítható forintkeret. Az államháztartás deficitje azt a területet sújtja, amire a hetvenes években még jobban csordogált a pénz. Tollat azonban nem azért fogtam, hogy e gazdasági kérdést elemezzem, inkább azért, hogy felhívjam a figyelmet alkalmazkodóképességünk erősítésére.

házakat, küllemük alapján hamar meg lehet állapítani, hol találhatók a bér-, illetve az öröklakások. Nézzük meg a virágos Újszegedet, Ságvártelepet, ahol nem kell noszogatni a lakókat, maguktól ültetnek fákat, virágokat. Egyes városrészekben, mint például Makkosházon, csak helyi-közel fedezhető fel a szépítés igénye. Ezen a vidéken takarítottak ugyan az általános iskolások a közelmúltban, de a körzet rövid időn belül olyan elhanyagolt, szemetes lett, mint korábban.

A csipetnyi kesergés után a következő sorokban inkább arról adnék képet, hogy az elmúlt esztendőben mit tettek a szegediek szabadidejükben a városukért. A beszámoló elejére kíváncsok, nagyon sokat segítettek az

alma műterek fejlesztésében. Közel félmillió forint értékű volt az a munka, amit az algyői „fehér” iskolában végeztek, ahol aszfaltozták az udvart. Kézilabdapályát építettek a szülők és a szocialista brigádok a Gera általános iskolában. Könnyűszerkezetes edzőtermet húztak fel a 600-as szakmunkásképző intézetben.

Még 1984-ben határozták el a Napsugár úttörőtábor létrehozását, amelynek kivitelezésében részt vett a IV-es Számú Tarjáni Általános Iskola, a MÁV, a Kéviép, a Démász, az NKV szocialista brigádjai, katonák és a Móra szakmunkásképző Intézet diákjai. Tavaly avatták a tábort, amelyben nyaranként 4—500 kisdíák pihenhet, szórakozhat. Nem lebecsülendő a szabadidőközpont, amelynek értéke meghaladja a 12 millió forintot.

Országos visszhangra talált, amikor 1986-ban átadták a mozgássérültek foglalkoztatóját. A Hazafias Népfőnt Belváros IV/B szervezete és a mozgáskorlátozottak Csongrád megyei egyesülete szervezte-irányította a társadalmi munkát. Hatvan ember tudja ott értelmes tevékenységgel idejét eltölteni. Az egy város egy park mozgalom keretében 8 játszótér készült, több száz padot helyeztek el, festettek le, több ezer fát és cserjét ültettek, 93 ezer négyzetméternyi virággyat gondoztak, 3200 négyzetméter parkot építettek. Röviden így lehetne számokkal kifejezni ezt a fajta tevékenységet. A virágosítás 5 millió forintot ér. A kommunális fejlesztéseknél nemcsak a szabadidejüket áldozzák fel a szegediek, hanem a közös munka mellett kinyitják a pénztárcájukat is. Ennek köszönhetően meggyorsult az önéros gázvezeték-építés üteme.

Tavaly a hálózat 23 kilométerrel bővült, ami egyebek között azt jelenti: 100 utcával több helyen használhatják ezt az energiaforrást, mint 1985-ben. A vezetékfektetés társadalmi munkája 6 millió forint, de az izom-erőt pótolták saját zsebből 17 millió forinttal. Külön fejezet az út- és járdaépítés. Polyómeterekben kifejezve ez ezres nagyságrendű, s hosszú lenne felsorolni, hány utcában terítették a kőhósalakot, fektették a járdán a betonlapokat. Így viszont egyre több peremkerületben érezhetjük a városiasabb körülményeket.

Mi lesz idén? Természetesen többnyire ugyanaz a cél, mint tavaly volt: a közvagyon gyarapító és a költségvetést kímélő társadalmi munkaakciók folytatása mellett még jobban törődünk környezetünk kultúrával. Némelyik vidéken a helyi társadalmi szervezetek keressék és találják meg azokat az értelmes feladatokat, amelyek érdekében mozgósítani lehet a helybelieket, akik, ha értelmét látják, szívesen áldoznak szabadidejükből.

HALÁSZ MIKLÓS

Küldjön egy képet!

Mai számunkban — az ünnepi hangulathoz híven — két régi, szegedi május 1-jei felvonulásról közlünk képet. A nagyobbik (Leinzinger Pálné, Gogol u. 10., juttatta el hozzánk) 1949-ben készült a szegedi hídfőben, amint éppen az SZVSE női kosárlabdaesapata indul Újszegedre. Másik (kisebb) képünket Csabai Mihályné (Károlyi u. 4.) jóvoltából adhatjuk közre. A helyszín szintén a szegedi hídfő, az időpont 1954, a szereplők pedig az SZKV dolgozói.